

Facem cu toții parte din aceeași existență. Indiferent pe cine rănești, în cele din urmă te rănești pe tine însuși. Poate că acum nu îți dai seama de acest lucru, însă într-o bună zi vei înțelege și îți vei spune: "Dumnezeule! Acest lucru mi l-am făcut cu mâna mea." Ai rănit pe cineva, crezând că este vorba de un altul. Nu este altcineva. Existența este una singură, este o unitate cosmică. Din această înțelegere se ivește non-violența.

Cea mai mare parte a problemelor noastre apar doar pentru că nu le-am privit niciodată cu adevărat, nu ne-am îndreptat niciodată atenția asupra lor pentru a vedea ce sunt ele în realitate. Încercați să creați numai lucruri frumoase, nu aduceți la viață nimic urât. Nu aveți prea mult timp și nu aveți nici multă energie de pierdut. Având o viață atât de scurtă, având o sursă de energie atât de mică, este pur și simplu stupid să o pierdeți în tristețe, în furie, în ură, în gelozie. Folosiți-vă energia în iubire, folosiți-o în acțiuni creatoare, în prietenie, în meditație; îndreptați-vă spre ceva care să vă înalțe. Și cu cât vă înălțați mai mult, cu atât întâlniți mai multe izvoare de energie care stau la dispoziția voastră. Depinde numai de voi.

Omul poartă în interiorul lui un mare tezaur, însă el mai poartă în sine și întreaga moștenire animală. Aceasta trebuie îndepărtată, pentru a permite comorilor să se înalțe în câmpul conștiinței, pentru a fi împărtășite cu ceilalți. În realitate, aceasta este caracteristică bogăției: cu cât o împarți mai mult cu alții, cu atât îți aparține mai mult.

În momentul în care simți că nu mai ești dependent de nimeni, în ființă ți se instalează o tăcere profundă, o relaxare lipsită de febrilitate și tensiune. Dar asta nu înseamnă că atunci vei înceta să iubești. Din contră, vei cunoaște pentru prima dată o nouă dimenisune, o nouă calitate a iubirii, o iubire care nu se mai limitează la cuvinte, și care se apropie mai degrabă de prietenie pură.

Dacă duci în mână pietre crezând că sunt diamante, eu n-am să-ți spun să renunți la acele pietre, ci am să-ți spun doar: "Fii atent și mai uită-te o dată!". Dacă vezi singur că nu sunt diamante, mai e nevoie să renunți la ele? Îți vor cădea din mână de la sine. De fapt, dacă mai vrei totuși să le cari, va trebui să faci un efort mare, îți va trebui o mare voință să le mai cari. Însă nu poți să le mai cari mult. O dată ce ai văzut că sunt inutile, fără rost, nu se poate să nu le arunci. Și o dată ce ai mâinile goale, cauți adevăratele comori. Iar adevăratele comori nu se află în viitor. Adevăratele comori se află aici și acum.

Nu este nevoie să știi unde mergi. Nu este nevoie să știi de ce mergi. Tot ceea ce e nevoie să știi este faptul că mergi plin de veselie; dacă faci acest lucru, nu poți greși.

Joaca trebuie să rămână viața ta. Munca trebuie să fie doar un mijloc de a te juca. Nu-ți transforma viața într-o rutină de muncă, pentru că scopul vieții e joaca.

Viața este o curgere, este un fluviu, este o mișcare continuă. Dar oamenii au impresia că ei înșiși reprezintă ceva static. Numai obiectele sunt statice, numai moartea este încremenită; viața este o continuă schimbare. Cu cât există mai multă schimbare, cu atât viața este mai abundentă. Iar o viață abundentă aduce cu sine extraordinare schimbări, clipă de clipă.